

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1921-11-11, iš Miuncheno - į Berlyną

Penktadienis.

*Vandai Daugirdaitei
Gartenhaus Noske*

*Berlin, Moabit
Cuxhavener str. 15*

Penktadienis[.]

Jau aš gavau kambarį, „München, Theresien str. 124, Pension Segl“ [1]. Gal parašytum man ką?

Kambarys gana brangus, bet užtat jeigu kas atvažiuotų int mane, tai būtų galima apsistoti – didelis. Maitina gerai. Jeigu Kirša [2] važiuotų, tai tegu važiuoja stačiai int mane, galėtų apsistot.

O Tu man parašyk. Aš baisiai, baisiai nuo Tavęs laikiu – aš baisiai pasiilgau – kaip Tavo reikalai, kur Tu dabar esi, ar padarei ką nors del savęs?

Būk gera. Ir parašyk.

Aš labai laikiu

Tavo Bal

KOMENTARAI

[1] München, Theresien str. 124, Pension Segl. vok = Miunchenas, Theresien gatvė 124, Seglo pensionas.

[2] Faustas Kirša (1891–1964) 1921 m. Berlyno universitete studijavo vokiečių kalbą ir literatūrą, estetiką. Anksčiau, Baliui Sruogai dirbant kartu su Kirša dienraščio *Lietuva* redakcijoje, vėliau studijuojant Vokietijoje, jų santykiai „buvo draugiški ir artimi“ (Vanda Sruogienė, „Iš mūsų bendro gyvenimo“, in: *Balys Sruoga mūsų atsiminimuose*, sudarė Vanda Sruogienė, Vilnius: Regnum fondas, 1996, p. 129). Kiršos žodžiais, „Artimi bičiulystės saitai mane savo metu siejo su Baliu Sruoga. Su juo gal dešimt metų pirmaisiais nepriklausomybės metais draugavom kaip su broliu. Darbai ir mintys rišosi, pynėsi bendrame literatūros ir kultūros darbe. [...] Nors mūsų pažiūros daug kuo skyrėsi, bet abu pypkes rūkėm, vaikščiojom, įvairius klausimus sprendėm ir vykdėm, viens kitam įtakos darėm“ (*Ibid.*, p. 134). „Su Kirša 1919–1921 m. visi trys buvom neišskiriami“ (Vandos Sruogienės laiškas Algiiui Samulioniui, iš Čikagos – į Vilnių, 1978-09-01, [pasirašytas mašinraštis], l. 6r, in: *LITI TS*).